

gøre ved at foreslaa at vende tilbage til Landstingets tidligere Affattelse; ellers skulde man jo ind paa en Overvejelse af de forskellige Ændringer, som ere foretagne i det andet Ting, ind paa en Under søgelse af, om man kunde tiltræde dem eller ikke, og Sagen vilde da mulig ikke kunne bringes videre eller i det mindste ikke synderlig videre i denne Samling. Dertil kom saa ogsaa en anden Betragtning, nemlig den, at det jo saa vel i det andet Ting som i dette Ting er antydnet af den højtærede Justitsminister, at han vil forelægge et eventuelt Fællesudvalg nøjere Oplysninger om Udgifterne ved Reformen, og disse Oplysninger ere jo formodentlig baade det andet Tings og dette Tings Udvalg begærlige efter at gøre sig nærmere bekendt med. Med disse faa Ord skal jeg derfor anbefale Indstillingen, som vi alle i Udvalget have været enige om.

Bærentsen: Paa Mindretallets Vegne skal ogsaa jeg anbefale Udvalgets Indstilling, idet jeg med Hensyn til Motiveringen ganske kan tiltræde, hvad den ærede Ordfører bemærkede.

Justitsministeren (Alberti): Ved Sagens Overgang til det andet Ting anbefalede jeg dette at gaa den Vej paa saa stort et Antal Punkter som muligt at søge at tiltræde det høje Landstings Affattelse af Lovforslaget, idet jeg gik ud fra, at man derved vilde lette Vejen til en endelig Forstaaelse. Og det glæder mig at kunne sige, at Folketinget paa mange og ogsaa paa ret væsentlige Punkter har fulgt denne Henstilling fra min Side. Jeg haaber, at det Arbejde, der saaledes er gjort i Folketinget nu i denne Samling, maa kunne bringe Sagen nærmere til sin Afslutning, idet jeg ikke nærer Tvivl om, at naar det høje Ting ikke allerede ved denne Behandling følger Folketingets Eksempel ved at lade en større eller mindre Række af ubetydeligere Uoverensstemmelser falde, er det ikke af Mangel paa Villie til at vise Imødekommen, men af den praktiske Grund, som den ærede Ordfører for Flertallet nævnede. Jeg skal derfor ogsaa anbefale, at Flertallets Indstilling bliver vedtagen.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling (se Tillæg B.)
vedtoges uden Afstemning.

Forslaget i den saaledes ændrede Skikkelse sattes derefter i dets Helhed under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Formanden: Forslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkenes Helligdage samt Grundlovsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes under Forhandling.

Tolderlund: Det foreliggende Forslag, er jo bleven indbragt i det andet Ting ved privat Initiativ allerede i Samlingen 1901—02 og paany i Samlingen 1902—03, men man naaede begge Aar kun til at afgive en Beretning. I indeværende Samling er det derimod lykkedes at komme saa vidt, at Forslaget er blevet vedtaget i Folketinget. Hos Handelsstanden, saavel i København, som i Købstæderne har der i en lang Aarrække været et levende Ønske om, at der maatte kunne træffes en Ordning, hvorefter Søn- og Helligdage kunde blive Fridage, baade for Principaler og Medhjælpere. Derom vidner en Mængde Andragender, som i Aarenes Løb ere indkomne til Regering og Rigsdag. Man har tidligere søgt at løse Op-gaven ad privat Vej gennem de lokale Foreninger, men det er stadig stødt paa den Hindring, at selv om det store Flertal var stemt for Ordningen, var der altid enkelte, oftest ganske faa, som havde Betænkeligheder ved at gaa med dertil. Disse Betænkeligheder vare af forskellig Art. For Købstædernes Vedkommende blev det navnlig gjort gældende, at naar man standsede Forretningerne i Byerne, vilde Kunderne være henviste til at forsyne sig gennem Forbrugsforeningerne paa Landet. Denne Betænkelighed er nu hævet, idet der i Lovforslagets § 2 er truffet den Bestemmelse, at Loven ikke alene vedrører Forretning fra Butikker og Lagere, men ogsaa gælder Foreninger, der fordele